

PORYCZEĆ (1) *vb pf*

part praet act poryczâwszy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Spędzić pewien czas rycząc:

W połączeniu szeregowym: Abowiem widzimy tho y w bydlętach niemych [...] gdy im dzieci pobiorą albo pobiją/ [...] tedy poryczawłzy kęs/ pobiegawłzy/ powierciawłzy fie/ Inádnie záfie wŕzytkiego zápomniá RejZwierc 150v.

Formacje współrdzenne cf RYCZEĆ.

Cf [PORYK]

LW